

Bröllops lyckönskan till föraren wid Åbo-lännska infanterie wähl ädle och ma...

Ingman, Sigfrid,

1700-1829 81 Cbza 1735 Fæder, Johan Otto

National Library
of Sweden

Brollops Syckönstan

Ell

Föraren wid Åbo-Lännska Infanterie
Wähl adle och Manhaftge Herren

Herr **JOHAN OT-
TO FÆDER,**

och

Ehreborne och Dygderike Jungfrun

Jungf. **EVA MARIA
INGMAN,**

Då de i et kiärligit Ahta-Förbund med hwarannan in-
gingo uti Pojo Soehn och Mörby gård den 1. Jan. 1735.
i förnämt och hederligt soles närwaro framgifwen.

af

De unga Contrahenters

Kiära Broder

SIGFRED INGMAN

Nylandus.

W O / Tryckt af Joh. Kiämpe Kongl. Acad. Boktr.

Skrufftet wårt kan ej/ Guds uuder råt beskriwa/
Ehet måste lemna them/ och ej så högt utklifwa/
Om det tilmäter sig/ i så hög grad ett wet
Då möter meniskan wist/ mång harmer och för/
ret.

Nog undran wårdt at Gud/ månd jord och himmel göra/
Utaf et inte/ och dem till sin i rydning föra;
Men ho beskriwa det? det öfwer hjernan går
Den som det göra wil/ han wist med skammen står/

Min tanka är då ej/ at något här em röra/
Ej om guds uuder fler/ på pappret här fram föra.
Nog/ at jag denna gång/ bestådar att hans wårde
Det ächtenskap/ som biuds af lekman ock af klärke

Från det at Adam först/ sin Ewam fick beståda/
Har det sin framgång haft/ altjemt för uthan wåda
At mannen åtrar sig/ en ächta wån till roo/
Och qwinnan sig en man/ till trefnad i ett boo.

Så blir det framgent tils/ at wården går till ånda
Den trån uprefwes fort/ utaf en rüker slända
Gud fogar det/ at en blir i den andra lår/
Hwar sann Guds fruchtan sig/ wid dygden fäster när/

Men den til sådant wårde/ i hopp på annat wågar/
Ej någon dygd/ men mehr alt annat efter frågar/
Går sällan lyckligt fram; han finner doch till slut/
At öfwerdåd ej uhr förderfwet finner uth.

Wårt brude par med skäsh iag sålt ock lökligt prisar
Ty hwar af thet har wist ock än i wärket wijtar /
At först Guds åhra i thes upsåth finnas, må
Så the i alt til et / förenas utaf två.

Den äkta kärlek i / i fyra åhren burit /
Herr Brudgum till ehr Brud / har någon eij af skurit
Ty winner then i dag / för alla sådant slut
At hwar med annan binds / med ouplöslig knut.

Ehr sinnen tändes straxt / i så stor kärleks låga /
At i war annan skull föralt i werlden åga /
Det kunde ingen ehr / förhindra eller neka;
Det som i Gud begyns har eij motstånd ell' tvekan.

En Asmodeus har här måst med blygsel sinna /
At han otack till löhn / för mödan har at winna
Det lærer mehra knapt et sådant arbet göra
Som intet kan med sig en större bättnad föra

Doch achten sådant eij / men låten det alt fara /
Samt med det nya åhr / begynnen glade wara
Då låten glädien så / ehra sitt högsta ämne
At med det gamla åhr / I gammalt ofog lämne

Iag nästan gissa tör at syster lærer tänkia
At iag framkomma skall / och henne något skänkia
Som hon framwisa kan / på denna nyårs dag
Då hon intråda wil / uthi et annat lag

Men

Men det är mig för swårt / at eder något gifwa
Som jag uptänka kan / skul Syster kärkomt blifwa,
Eh jag ej silwer har / ej eller något guld.
Dch intet dörs jag mig / nu sätta i nån skuld.

Guds nåd jag önskar ehr min Syster som ehr gläder
I alla tider med / Ehr Johan Otto Fæder?
Dch ehr Herr Brudgum / alt brad godt uthi min skrift!
Kan nämnas opp / in till Ehr sista stund ock grift?

Ja gifwe Herren Gud / at i förenta två
Med mycket lust och frögd / må för hans ansicht stå
Dch städse niuta det hwad han dem låfwat har /
Som honom frukta rätt / af hertat all sin dar.

Jag will än till et slut / af alt mie hierta önska
Att Guds wålsingnelse / mi altid hoos Ehr grön ska
Gud signe ehr till siähl / ock äfwen till Ehr kropp
Båd' sent och bittida från så alt in til tapp.

